

УКРАЇНА

(19) UA

(11) 62835

(13) A

(51) 7 A61C7/00

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІОПИС
ДО ДЕКЛАРАЦІЙНОГО ПАТЕНТУ
НА ВІНАХІДВИДАЄТЬСЯ ПІД
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ВЛАСНИКА
ПАТЕНТУ

(54) ПРИСТРІЙ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПАРАМЕТРІВ ВЕСТИБУЛЯРНОГО РОЗТАШУВАННЯ ЗУБІВ

1

2

(21) 2003065995

(22) 27 06 2003

(24) 15 12 2003

(46) 15 12 2003, Бюл. № 12, 2003 р.

(72) Дорошенко Світлана Іванівна, Канюра Олександр Андрійович, Бабаскін Юрій Іванович

(73) НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМ. О.О. БОГОМОЛЬЦЯ

(57) Пристрій для визначення параметрів вестибулярного розташування зубів, який містить корпус з

коловою шкалою та опорною площиною, який відрізняється тим, що містить стрілку, стопорний гвинт для її фіксації, причому центр обертання стрілки відносно корпусу співпадає з центром колової шкали, на стрілці виконано лінійну шкалу, нульова позначка якої співпадає з проекцією опорної площини корпусу на площину стрілки, а напрям зростання шкали співпадає з напрямом кінця стрілки

Винахід відноситься до медицини, зокрема до ортодонції, а точніше до пристроїв, що призначені для визначення параметрів вестибулярного (тобто за межею зубного ряду) положення зубів. За допомогою винаходу визначається кут нахилу осі зуба та його відстань від оклюзійної площини зубного ряду. Ці параметри визначаються з метою конкретизації методики виправлення вестибулярного положення зубів пацієнта.

Найбільш близьким за технічною сутністю до пристрою, що заявляється, є пристрій для визначення параметрів вестибулярного положення зубів [1], що містить корпус з коловою шкалою та опорною площиною. Опорна поверхня призначена для базування на площині, відносно якої визначається кут нахилу зуба. Після встановлення пристрою робиться відлік кута нахилу зуба, що знаходиться в вестибулярному положенні.

Недоліком прототипу є неможливість виміряти ним відстань зуба до оклюзійної площини і недостатня точність вимірювання кута нахилу зуба, яка спричинена віддаленням осі зуба від шкали пристрою.

Винахід, що заявляється, вирішує задачу вдосконалення методики виправлення вестибулярного положення зуба за рахунок більш точного вимірювання параметрів його розташування.

Технічний результат, що досягається, полягає в підвищенні точності вимірювання кута нахилу осі зуба та можливості вимірювання відстані зуба від оклюзійної площини.

Зазначена задача вирішується завдяки тому, що запропонований пристрій для визначення па-

раметрів вестибулярного розташування зубів, що містить корпус з коловою шкалою та опорною поверхнею, стрілку, стопорний гвинт для фіксації стрілки, причому на стрілці виконано лінійну шкалу, нульова позначка якої співпадає з проекцією опорної площини корпусу на площину стрілки, а напрям зростання шкали співпадає з напрямом кінця стрілки.

Відмінною особливістю пристрою, який заявляється, є те, що запропонований пристрій містить стопорний гвинт для фіксації стрілки, стрілку, центр обертання якої відносно корпусу співпадає з центром колової шкали, при чому на стрілці виконано лінійну шкалу, нульова позначка якої співпадає з проекцією опорної площини корпусу на площину стрілки, а напрям зростання шкали співпадає з напрямом кінця стрілки.

Наявність стопорного гвинта дає можливість фіксувати стрілку для вимірювання відстані зуба від оклюзійної площини і для того, що б робити відлік кута нахилу зуба за межами зубного ряду. Наявність стрілки дозволяє підвищити точність визначення кута нахилу осі зуба за рахунок того, що бокова поверхня стрілки при співставленні її з повздовжньою віссю вестибулярно розташованого зуба вказує на коловій шкалі величину вимірюваного значення. Завдяки тому, що на стрілці пристрою виконано лінійну шкалу, з'являється можливість вимірювати лінійні відстані вздовж стрілки. Оскільки нульова позначка лінійної шкали співпадає з проекцією опорної площини корпусу на площину стрілки і напрям зростання шкали співпадає з напрямом кінця стрілки, що дає можливість ро-

(13) A

(11) 62835

(19) UA

бити за допомогою лінійної шкали безпосередній відлік шуканої відстані від оклюзійної площини зубного ряду до оклюзійної поверхні коронки.

Сутність винаходу пояснюється за допомогою креслення (фіг.), на якому подано загальний вигляд запропонованого пристрою.

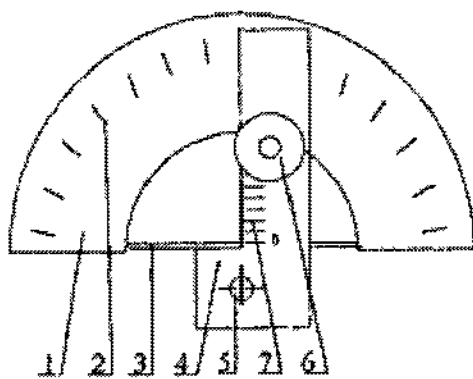
Пристрій складається з корпусу 1 з коловою школою 2 та опорною поверхнею 3, стрілки 4, що закріплена за допомогою осі 5 в корпусі 1, стопорного гвинта 6. На стрілці виконано лінійну шкалу 7, нульова позначка якої співпадає з проекцією опорної поверхні корпусу на площину стрілки, а напрям зростання шкали зроблено в напрямі кінця стрілки.

Параметри вестибулярного положення зуба вимірюють наступним чином. Пристрій встановлюють опорною поверхнею 3 на оклюзійну площину зубного ряду напроти зуба, що розташований вестибулярно. Стрілку 4 повертають відносно кор-

пуса 1 до її співпадіння з позаддовжньою віссю зуба і фіксують в цьому положенні за допомогою стопорного гвинта 6, роблять відлік кута нахилу осі зуба по коловій шкалі 2 пристрою. Для вимірювання відстані вестибулярно розташованого зуба від оклюзійної площини стрілку 4 за допомогою осі 5 повертають відносно корпусу 1 так, щоб кут між стрілкою 4 та опорною поверхнею 3 складав 90° , і фіксують стрілку 4 за допомогою стопорного гвинта 6. Пристрій прикладають до оклюзійної площини зубного ряду напроти вестибулярно розташованого зуба і роблять відлік відстані оклюзійної поверхні коронки від оклюзійної площини по лінійній шкалі 7.

Література

1 Хорошилова Ф. Я. Руководство по ортодонтии. М. Медицина, 1999.

Фіг.